A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2010. szeptember 13.*

A T-135/08. sz. ügyben,

a **Schniga GmbH** (székhelye: Bolzano [Olaszország], képviselik: G. Würtenberger és R. Kunze ügyvédek)

felperesnek

a **Közösségi Növényfajta-hivatal (CPVO)** (képviselik: B. Kiewiet és M. Ekvad, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: angol.

a többi fél az CPVO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozók a Törvényszék előtt:

az **Elaris SNC** (székhelye: Angers [Franciaország]),

és

a **Brookfield New Zealand Ltd** (székhelye: Havelock North [Új-Zéland])

(képviseli őket: M. Eller ügyvéd),

a CPVO fellebbezési tanácsának 2007. november 21-i, a közösségi növényfajta-oltalom Gala Schnitzer növényfajtának való megadására vonatkozó határozatával (A 003/2007. és A 004/2007. sz. ügy) szemben benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: A. W. H. Meij elnök, V. Vadapalas és L. Truchot (előadó) bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2008. április 4-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az CPVO-nak a Törvényszék Hivatalához 2008. augusztus 19-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozóknak a Törvényszék Hivatalához 2008. augusztus 7-én benyújtott válaszbeadványára,

a 2010. március 17-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 1999. január 18-án a Konsortium Südtiroler Baumschuler (KSB), amelynek a felperes Schniga GmbH a jogutódja, a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL L 227., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 16. kötet, 390. o.) alapján közösségi növényfajta-oltalmi bejelentést tett a CPVO-nál.

2 A bejelentést az 1999/0033. számon vették nyilvántartásba.

3 A közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés tárgya a Gala Schnitzer almafajta *(Malus Mill)* volt.

4 A CPVO felkérte a Bundessortenamtot (német szövetségi növényfajta-hivatal) a 2100/94 rendelet 55. cikkének (1) bekezdése szerinti szakmai szempontok szerinti vizsgálat elvégzésére.

5 A KSB képviselőjéhez intézett 1999. január 26-i levelével a CPVO felhívta a KSB-t, hogy 1999. március 1. és 15. között nyújtsa be előtte, valamint a Bundessortenamt előtt a szakmai szempontok szerinti vizsgálathoz szükséges anyagot, nevezetesen tíz, vegetatív nyugalmi állapotban lévő, oltásra alkalmas tőhajtást. A CPVO kifejtette továbbá, hogy a KSB feladata, hogy az anyag megküldése során betartsa valamennyi alkalmazandó növény-egészségügyi és vámügyi feltételt.

6 A Bundessortenamt az említett anyagot 1999. március 9-én vette kézhez.

7 A KSB képviselőjéhez intézett 1999. március 25-i levelével a CPVO visszaigazolta a kívánt anyag kézhezvételét, és rámutatott, hogy az említett anyagot jó állapotban és határidőn belül nyújtották be a Bundessortenamt előtt, ám azt nem kísérte növény-egészségügyi bizonyítvány. A CPVO felhívta a KSB-t, hogy gondoskodjék ezen nélkülözhetetlen dokumentum mielőbbi benyújtásáról.

8 1999. április 23-án a KSB megküldött a Bundessortenamtnak egy európai növényútlevelet, és kifejtette, hogy az azt kiállító hatóság, jelesül Bolzano autonóm tartomány (Olaszország) növényvédelmi szolgálata kijelentette, hogy ez a dokumentum helyettesíti a növény-egészségügyi bizonyítványt.

9 1999. május 3-i elektronikus levelével a Bundessortenamt tájékoztatta a KSB-t arról, hogy az anyag határidőn belül beérkezett, megfelelő, és a benyújtott európai növényútlevél kielégítő a szakmai szempontok szerinti vizsgálat, valamint a közösségi növényfajta-oltalom megadása anyagi jogi feltételeinek vizsgálata szempontjából. Mindazonáltal kérte egy olyan hivatalos bizonyítvány másolatát, amely tanúsítja, hogy a benyújtott anyag vírusmentes.

10 2001 folyamán a KSB tájékoztatta a Bundessortenamtot, hogy nem áll módjában benyújtani a kért növény-egészségügyi bizonyítványt, mivel kiderült, hogy az 1999 márciusában a szakmai szempontok szerinti vizsgálat céljából benyújtott anyag latens vírushordozó.

11 2001. május 4-i elektronikus levelével a Bundessortenamt tájékoztatta a CPVO-t azon szándékáról, hogy megsemmisíti a fertőzött anyagot, elkerülve ezáltal a fertőzés többi növényre való átterjedését, és azt javasolta, hogy hívja fel a KSB-t új, vírusmentes anyag benyújtására, hogy újrakezdhessék a szakmai szempontok szerinti vizsgálatot.

12 A Bundessortenamthoz intézett 2001. május 8-i elektronikus levelével a CPVO hozzájárult a fertőzött anyag megsemmisítéséhez, és jelezte, hogy döntése szerint felhívja a KSB-t, hogy 2002 márciusára nyújtson be új, vírusmentes anyagot. Rámutatott továbbá, hogy mivel az anyag benyújtására vonatkozó utasítások nem pontosították, hogy ezen anyagnak vírusmentesnek kell lennie, csupán azt, hogy meg kell felelnie az európai növényútlevél követelményeinek, a KSB nem tehető felelőssé a helyzetért, így a Gala Schnitzer növényfajtára vonatkozó kérelem elutasítása nem lenne helyes, és következésképpen a javasolt megoldás tűnik a legjobbnak.

13 2001. június 13-i elektronikus levelével a CPVO tájékoztatta a KSB-t, hogy a Bundessortenamttal egyetértésben úgy határozott, hogy a Gala Schnitzer növényfajta bejelentése vizsgálatának újrakezdése céljából – mivel a növényi anyagok benyújtására vonatkozó intézkedések és az e növények egészségi állapotára vonatkozó előírások nem voltak kellően egyértelműek – engedélyezi, hogy a KSB 2002 márciusában a Bundessortenamt elé új, vírusmentes anyagot nyújtson be ezt tanúsító növény-egészségügyi bizonyítvány kíséretében.

14 Az újabb, szakmai szempontok szerinti vizsgálat befejeztével a Bundessortenamt 2005. december 16-i zárójelentésében azt a következtetést vonta le, hogy a Gala Schnitzer növényfajta megkülönböztethető a referenciaként szolgáló legközelebbi növényfajtától, jelesül a Baigent fajtától az alábbi további jellemző alapján: „Gyümölcs: csíkok szélessége".

15 2006. május 5-én a beavatkozók, az Elaris SNC és a Brookfield New Zealand Ltd, amelyek a Baigent fajta oltalmi jogához kapcsolódó használati engedély, illetve ezen jog jogosultjai, a 2100/94 rendelet 59. cikkének alapján kifogást nyújtottak be a CPVO-hoz a Gala Schnitzer fajta növényfajta-oltalmi jogának megadásával szemben.

16 A kifogás a Baigent almafajta *(Malus Mill)* korábbi oltalmi jogán alapult.

17 A kifogás alátámasztásául az előterjesztők egyrészt a 2100/94 rendelet 61. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt okokra hivatkoztak, mivel annak, hogy a felperes nem teljesítette a szakmai szempontok szerinti vizsgálatra szánt anyag benyújtására vonatkozó, a CPVO 1999. január 26-i és március 25-i levelében meghatározott feltételeket, a Gala Schnitzer fajta bejelentésének elutasításához kellett volna vezetnie, másrészt a 2100/94 rendelet 7. cikkében foglalt okokra, mivel a Gala Schnitzer fajta nem megkülönböztethető a Baigent fajtától.

18 2006. december 14-én a CPVO elnöke engedélyezte a „Gyümölcs: csíkok szélessége" további jellemző használatát a Gala Schnitzer fajta megkülönböztethetőségének meghatározása céljából.

19 2007. február 26-i EU 18759., OBJ 06-021. és OBJ 06-022. sz. határozataival a közösségi növényfajta-oltalom megadásával szemben benyújtott kifogás tárgyában állásfoglalásra illetékes bizottság (a továbbiakban: bizottság) engedélyezte a Gala Schnitzer fajtának igényelt oltalmat, és a kifogást elutasította.

20 2007. április 11-én a bevatkozók a 2100/94 rendelet 67–72. cikke alapján e három határozattal szemben fellebbezést nyújtottak be a CPVO fellebbezési tanácsa előtt.

21 2007. november 21-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a fellebbezési tanács hatályon kívül helyezte a Gala Schnitzer fajtának közösségi növényfajta-oltalmat megadó határozatot, valamint a kifogást elutasító határozatokat, és ő maga elutasította a Gala Schnitzer fajta bejelentését. Közelebbről úgy vélte, hogy a 2100/94 rendelet 61. cikke (1) bekezdésének b) pontja nem teszi lehetővé a CPVO számára, hogy új anyag benyújtását engedélyezze a KSB számára, mivel a KSB nem teljesítette az 55. cikk (4) bekezdése szerinti azon egyedi felhívásban előírtakat, amellyel a CPVO növény-egészségügyi bizonyítvány benyújtását kérte annak tanúsításául, hogy a benyújtott anyag vírusmentes.

Eljárás és a felek kérelmei

22 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– a CPVO-t kötelezze a költségek viselésére.

23 A CPVO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a keresetet nyilvánítsa nem megalapozottnak;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

24 A tárgyalás folyamán a CPVO módosította első kérelmét, és kijelentette, hogy azt kéri, hogy a Törvényszék helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot. A Törvényszék ezt rögzítette a tárgyalásról készült jegyzőkönyvben.

25 A beavatkozók azt kérik, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet, és tartsa fenn hatályában a megtámadott határozatot;

– másodlagosan, a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésének esetén, helyezze hatályon kívül a CPVO 2007. február 26-i EU 18759., OBJ 06-021. és OBJ 06-022. sz. határozatát, és utasítsa el az 1999/0033. sz., közösségi növényfajta-oltalmi jog megadása iránti kérelmet, adott esetben a következő szakértői

eszközök alkalmazását követően: a Bundessortenamt és az Institut national de la recherche agronomique (INRA, Franciaország) egyidejű megbízása a bejelentett fajtáról és a Baigent referenciafajtáról szóló kiegészítő tanulmányok elvégzésével azonos korú példányok alapján, két termesztési idény folyamán, mivel e tanulmányoknak különösen a „Gyümölcs: sávok” jellemzőre kell vonatkozniuk;

– harmadlagosan:

– bízza meg a Bundessortenamtot a bejelentett fajtáról és a Baigent referenciafajtáról szóló kiegészítő tanulmányok elvégzésével azonos korú példányok alapján, három vagy legalább két termesztési idény folyamán, mivel e tanulmányoknak különösen a „Gyümölcs: sávok” jellemzőre kell vonatkozniuk;

– rendeljen el bármely más, általa szükségesnek ítélt szakértői eszközt, amely tudományosan elfogadható módon nyújt választ a két fajta megkülönböztethetőségének kérdésére, és orvosolja a megkülönböztethetőség, egyneműség és állandóság vizsgálatának elvégzését szabályozó kötelező eljárási szabályok állítólagos megsértését;

– rendelje el a költségek megtérítését.

26 Mivel Tchipev bíró akadályoztatása miatt nem vehetett részt a jelen eljárásban a szóbeli szakasz lezárását követően, a Törvényszék elnöke az eljárási szabályzat 32. cikkének 3. §-a alapján Vadapalas bírót jelölte ki a tanácsban részt vevő bírák számának helyreállítása érdekében.

27 2010. július 5-i végzésével a módosult összetételű Törvényszék (hatodik tanács) újra megnyitotta a szóbeli szakaszt, és a feleket tájékoztatta arról, hogy a 2010. szeptember 7-i új tárgyaláson hallgatja meg őket.

28 2010. július 13-i, 14-i és 15-i telefaxuk útján a beavatkozó, a felperes és a CPVO tájékoztatta a Törvényszéket arról, hogy lemondanak az újabb meghallgatásról.

29 Következésképpen a hatodik tanács elnöke a szóbeli szakasz lezárásáról határozott.

Indokolás

30 Keresete alátámasztásául a felperes három jogalapot hoz fel, melyeket a beavatkozók által a CPVO-hoz előterjesztett kifogások elfogadhatatlanságára, a 2100/94 rendelet 61. cikke (1) bekezdése b) pontjának és 62. cikkének megsértésére, valamint a 2100/94 rendelet 55. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapít.

Az elfogadhatóságról

Az első jogalap elfogadhatóságáról

– A felek érvei

31 A beavatkozók azt állítják, hogy a felperes első, arra vonatkozó jogalapja, miszerint az általuk a CPVO-hoz előterjesztett kifogást a bizottságnak és a fellebbezési tanácsnak mint nem elfogadhatót el kellett volna utasítania, elfogadhatatlan, mivel ő arra első ízben csupán a Törvényszék előtt hivatkozott.

32 A felperes vitatja a beavatkozók érveit. Azt állítja ugyanis, hogy a fellebbezéseik elfogadhatóságát a fellebbezési tanácsnak hivatalból vizsgálnia kellett volna.

33 A CPVO arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács rendelkezik hatáskörrel annak értékelésére, hogy jogosult volt-e vagy sem az anyag újbóli benyújtásának engedélyezésésére.

– A Törvényszék álláspontja

34 Emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszékhez benyújtott kereset a CPVO fellebbezési tanácsai által hozott határozatok jogszerűségének a módosított 2100/94 rendelet 73. cikke alapján történő vizsgálatára irányul. E vizsgálatot tehát azon jogi kérdések tekintetében kell elvégezni, amelyeket a fellebbezési tanács elé terjesztettek. Következésképpen a Törvényszéknek nem feladata az olyan új jogalapok megvizsgálása, amelyeket első ízben elé terjesztettek. Ezen új jogalapok vizsgálata ugyanis az eljárási szabályzat 135. cikkének 4. §-ába ütközik, amely szerint a felek beadványai nem változtathatják meg a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát (lásd analógia útján a T-165/06. sz., Fiorucci kontra OHIM – Edwin [ELIO FIORUCCI] ügyben 2009. május 14-én hozott ítélet [EBHT 2009., II-1375. o.] 21. és 22. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

35 Következésképpen a beavatkozók által a CPVO-hoz benyújtott kifogás elfogadhatatlanságára alapított jogalapot, amelyre a felperes első ízben a Törvényszék előtt hivatkozott, elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

A harmadik jogalap elfogadhatóságáról

– A felek érvei

36 A beavatkozók arra hivatkoznak, hogy a felperes harmadik, arra vonatkozó jogalapja, miszerint a fellebbezési tanács megsértette a 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdését, elfogadhatatlan.

37 Álláspontjuk szerint a felperes által hivatkozott, a CPVO-nak biztosított diszkrecionális jogkör, miszerint a 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdése szerinti egyedi felhívásokkal élhet, azzal a következménnyel jár, hogy ilyen felhívásokat a CPVO bármiféle jogalapra való hivatkozás nélkül alkalmazhat. Márpedig a 2100/94 rendelet 73. cikkének (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy kereset hatáskör hiánya, lényeges eljárási szabály megsértése, a Szerződés, e rendelet vagy az ezek végrehajtásáról szóló bármely jogszabály megsértése, valamint hatáskörrel való visszaélés alapján nyújtható be. Következésképpen a CPVO 1999. január 26-i és március 25-i levele tartalmának értelmezése során a fellebbezési tanács tényeket értékelt, és nem végzett jogi értékelést. Ebből következően nem alkalmazhatta tévesen a jogot, ami az alkalmazandó jog megsértésének lenne tekinthető, és ekként a Törvényszék előtt a 2100/94 rendelet 73. cikkének címén benyújtott kereset tárgyát képezhetné.

– A Törvényszék álláspontja

38 Meg kell jegyezni, hogy a fellebbezési tanács először azt állapította meg, hogy a CPVO 1999. január 26-i és március 25-i levele a 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdése szerinti egyedi felhívásokat tartalmaz, majd hogy KSB azoknak nem tett eleget, végül pedig a 2100/94 rendelet 61. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglaltak szerinti következtetést vonta le, hogy a CPVO-nak azonnal el kellett volna utasítania a Gala Schnitzer fajta bejelentését.

39 Ezzel a fellebbezési tanács jogilag minősítette az említett leveleket, és ezen minősítésből a 2100/94 rendelet irányadó rendelkezéseinek alkalmazásával vont le következtetéseket. Vagyis a beavatkozók nem állíthatják, hogy a fellebbezési tanács nem végzett olyan jogi értékelést, amely a 2100/94 rendelet 73. cikke szerinti kereset keretében megtámadható lenne.

40 Következésképpen a harmadik jogalap elfogadható.

Az ügy érdeméről

41 Elsőként a harmadik jogalapot szükséges megvizsgálni.

A 2100/94 rendelet 55. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított harmadik jogalapról

– A felek érvei

42 A felperes szerint a CPVO szabadon meghatározhatja, hogy melyek azok a szakmai és adminisztratív követelmények, amelyeknek a szakmai szempontok szerinti vizsgálat céljából benyújtott anyagnak meg kell felelnie. A CPVO ezen, feltétlen diszkrecionális jogkörét, miszerint általános szabályok vagy egyedi esetekben felhívás útján határozza meg, hogy milyen minőségű anyagot és referenciamintát kell benyújtani a szakmai szempontok szerinti vizsgálathoz, a 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdése biztosítja a számára.

43 A felperes úgy véli, hogy a CPVO által adott utasításoknak egyértelműeknek kell lenniük ahhoz, hogy el lehessen kerülni bármely önkényes helyzetet. A felperes úgy véli ugyanis, hogy az Európai Unió intézményeire vonatkozik az egyértelmű meghatározás követelménye, amelynek értelmében az igazgatási aktusoknak és azon feltételeknek,

amelyek nemteljesítése jogvesztéshez vezethet, kellően pontosaknak és egyértelműeknek kell lenniük, hogy az uniós polgár minden kétséget kizáróan azonosíthassa jogait és kötelezettségeit, ezáltal gondoskodhasson arról, hogy ne tegyen semmi olyat, ami érdekeivel ellentétes lehet. Ezen elv kötelezi a CPVO-t arra, hogy a közösségi növényfajta-oltalmi belentés benyújtójának pontosan tudomására hozza, milyen további feltételek teljesítését kívánja meg a 2100/94 rendelet 7–9. cikkében foglaltakon túl.

44 Ebből az következik, hogy a jelen ügyben, ha a CPVO azt kívánta volna, hogy a KSB nyújtson be további dokumentumokat a benyújtott növényi anyag egészségi állapotára vonatkozóan, e feltételeket már kezdetben világosan és egyértelműen meg kellett volna határoznia.

45 A felperes úgy véli, hogy mivel a Gala Schnitzer fajta bejelentésének időpontjában nem léteztek a 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdése értelmében vett általános szabályok, a CPVO 1999. január 26-i levelét ugyanezen rendelkezés értelmében egyedi felhívásnak kellett tekinteni. Márpedig az említett levélben foglalt, azon hatályos növény-egészségügyi feltételekre vonatkozó információk, amelyeknek a benyújtandó anyagnak meg kellett felelnie, hiányosak voltak, következésképpen a felperesnek nem volt más választása, mint hogy maga értelmezze az említett, nevezetesen a növények vagy növényi eredetű termékek károsító szervezeteinek a tagállamokba történő behurcolása elleni védekezési intézkedésekről szóló, 1976. december 21-i 77/93/EGK módosított tanácsi irányelvből eredő feltételeket. E tekintetben a felperes úgy véli, hogy nem kellett azt vélelmeznie, hogy a CPVO követelményi szintje a növény-egészségügy területén magasabb az említett irányelv rendelkezéseiből eredő szintnél.

46 A felperes ezt követően felhívja a figyelmet arra, hogy 1999. május 3-i elektronikus levelében a Bundessortenamt tájékoztatta a KSB-t arról, hogy a benyújtott európai növényútlevél kielégítő a szakmai szempontok szerinti vizsgálat szempontjából, ugyanakkor kérte, hogy amint lehetséges, nyújtson be a benyújtott anyag vírusmentességét tanúsító bizonyítványt.

47 Ugyanakkor sem a Bundessortenamt, sem a CPVO nem tájékoztatta a KSB-t a kívánt bizonyítvány benyújtása elmaradásának következményeiről. Továbbá, a felperes szerint az, hogy a CPVO elvégezte a szakmai szempontok szerinti vizsgálatot az említett bizonyítvány hiányában, arra engedett következtetni, hogy az európai növényútlevél benyújtása végülis elegendő a kért oltalom megadásához, és jogos bizalmat keltett ezáltal a felperesben a tekintetben, hogy ilyen vonatkozásban elégséges az európai növényútlevél.

48 Márpedig a CPVO, noha valójában e dokumentum benyújtását nem tartotta kielégítőnek, a felperes álláspontja szerint nem utasíthatta el a Gala Schnitzer fajta bejelentését, tekintettel azon jogos bizalomra, amelyet a felperesben keltett, és amely – valamennyi általános jogelvhez hasonlóan – köti az Unió közigazgatását. Épp ellenkezőleg: a felperes szerint a CPVO-nak nem volt más választása, mint hogy engedélyezze az anyag újbóli benyújtását.

49 A felperes azt állítja továbbá, hogy a CPVO a vizsgálati eljárás bármely szakaszában gyakorolhatja azt a diszkrecionális jogkört, amellyel rendelkezik, amint az a 2100/94 rendelet 61. cikke (1) bekezdésének b) pontjából következik („kivéve, ha a Hivatal [CPVO] jóváhagyta, hogy az anyagokat ne nyújtsák be").

50 A felperes úgy véli végezetül, hogy tekintettel a növényi anyag mint élő anyag különleges jellegére, a CPVO-nak és elnökének széles diszkrecionális jogkört kell élveznie annak eldöntése során, hogy benyújtható-e új anyag a bejelentő szándékától független vagy rendkívüli körülmények indokával.

51 A jelen ügyben ilyen körülmények állnak fenn, mivel az 1996-ban elvégzetthez hasonló hőterápiás kezelés, amelynek eredményeképpen az esetek 99%-ában vírusmentes anyag nyerhető, nem vezetett a várt hatáshoz, és több mint egy év elteltével derült ki, hogy a vírusok túlélték e kezelést.

52 A felperes ebből arra következtet, hogy a fellebbezési tanácsnak azt kellett volna megállapítania, hogy a KSB 1999-ben olyan anyagot nyújtott be a Bundessortenamt előtt, amelyről jogosan gondolhatta, hogy vírusmentes, következésképpen a fellebbezési tanács azzal, hogy úgy határozott, hogy a CPVO elnökének nem állt jogában az anyag újbóli benyújtásának engedélyezése, nem vette tekintetbe a 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdése által biztosított diszkrecionális jogkört, amely a CPVO elnökét felhatalmazza többek között a benyújtandó anyag és minták minőségének a meghatározására.

53 A CPVO azt állította a tárgyaláson, hogy a 2100/94 rendelet 61. cikke (1) bekezdésének b) pontja, amelynek értelmében a CPVO a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentést elutasítja, amennyiben megállapítja, hogy a kérelmező határidőn belül nem teljesíti az általános szabályokat vagy valamely egyedi felhívást, nem alkalmazható olyan esetben, amikor ez a felhívás nem volt egyértelmű.

54 A CPVO arra hivatkozik ugyanis, hogy nem osztja a fellebbezési tanács azon elemzését, amely szerint a szakmai szempontok szerinti vizsgálatra szánt anyagra vonatkozó utasítások kellően egyértelműek voltak ahhoz, hogy azok teljesítésének elmulasztása a Gala Schnitzer fajta bejelentésének elutasítását eredményezze.

55 A CPVO kifejtette, hogy az általa a benyújtandó anyag egészségi állapotával kapcsolatban a KSB-nek adott utasítások nem voltak kellően egyértelműek, például nem tájékoztatta helytálló módon a KSB-t arról, hogy a benyújtott európai növényútlevél nem kielégítő, és az említett utasításoknak kifejezetten említést kellett volna tenniük

arról, hogy a benyújtandó anyagnak vírusmentesnek kell lennie, tekintettel arra, hogy utasításainak értelmezése nem a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés előterjesztőinek a feladata.

56 A CPVO kijelenti, hogy jelen ügyben tehát azon zavar miatt engedélyezte új anyag benyújtását, amelyhez utasításai hozzájárultak.

57 A beavatkozók vitatják a felperes érveit. Úgy vélik ugyanis, hogy a bejelentés elutasításának előfeltételei teljesültek, mivel a KSB, amely a benyújtott növényi anyagra vonatkozó valamenyi növény-egészségügyi formaságokért felelős, nem nyújtotta be a CPVO által a 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdésének alapján megkövetelt növény-egészségügyi bizonyítványt.

58 Ezzel a KSB nem tett eleget ezen, a 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdése szerinti egyedi felhívásnak. Következésképpen, a beavatkozók álláspontja szerint, a CPVO nem engedélyezhette új anyag benyújtását anélkül, hogy meg ne sértette volna a 2100/94 rendelet 61. cikke (1) bekezdésének b) pontját.

59 A beavatkozók hozzáteszik, hogy ilyen esetben a 2100/94 rendelet 61. cikke (1) bekezdésének b) pontjának következményei kizárólag a 2100/94 rendelet 80. cikke szerinti *in integrum restitutio* útján háríthatók el. Márpedig a KSB nem nyújtott be ezirányú kérelmet az e rendelkezés által előírt határidőn belül.

– A Törvényszék álláspontja

60 A 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdése értelmében a CPVO általános szabályok vagy egyedi esetekben felhívás útján határozza meg, hogy mikor, hol és milyen mennyiségű, illetve minőségű anyagot és referenciamintát kell benyújtani a szakmai szempontok szerinti vizsgálathoz.

61 A megtámadott határozatból kitűnik, hogy a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a CPVO-nak az e rendelkezés által biztosított diszkrecionális jogköre nem teszi lehetővé, hogy engedélyezze a KSB számára új anyag benyújtását, mivel a KSB által benyújtott bejelentés elutasításának előfeltételei teljesültek. A fellebbezési tanács ugyanis úgy ítélte meg, hogy a benyújtott anyag vírusfertőzése folytán, amelyről a KSB tájékoztatta a CPVO-t, a KSB soha nem tudta volna benyújtani a kért növény-egészségügyi bizonyítványt. A fellebbezési tanács ezt követően megállapította, hogy a KSB nem nyújtotta be a kért növény-egészségügyi bizonyítványt, és ebből azt a következtetést vonta le, hogy a KSB azzal, hogy e dokumentumot nem nyújtotta be, nem teljesítette a CPVO 1999. január 26-i és március 25-i levelében szereplő egyedi felhívásokban foglaltakat. Márpedig az említett rendelet 61. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a CPVO-nak azonnal el kellett volna utasítania a Gala Schnitzer fajta bejelentését.

62 Ezt az okfejtést el kell utasítani, mivel nem veszi tekintetbe a 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdése által a CPVO-nak biztosított mérlegelési jogkör terjedelmét.

63 E mérlegelési jogkör ugyanis magában foglalja a CPVO azon jogát, hogy – amennyiben szükségesnek véli – pontosítsa azon feltételeket, amelyekhez egy közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés vizsgálatát köti, amennyiben az a határidő, amelyen belül ezen oltalmi bejelentés benyújtójának teljesítenie kell a neki címzett egyedi felhívásban foglaltakat, még nem járt le.

64 E tekintetben megfelel a gondos ügyintézés elvének és az eljárások jó lefolyása és hatékonysága biztosítása szükségességének az, hogy a CPVO-nak, amikor úgy véli, hogy az általa észlelt pontatlanság korrigálható, lehetősége van az előtte korábban benyújtott bejelentés vizsgálatát lefolytatni, és ilyen esetben nem köteles e bejelentést elutasítani. Az ekként előírt mérlegelési jogkör lehetővé teszi annak elkerülését, hogy azáltal, hogy a bejelentőnek új bejelentést kell tennie, feleslegesen tovább nyúljon a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés benyújtásától az e bejelentés tárgyában való határozat meghozataláig terjedő időszak.

65 Egyébiránt ez a mérlegelési jogkör lehetővé teszi, hogy biztosítani lehessen egyrészt a CPVO számára azt, hogy egyedi felhívásai egyértelműek legyenek, és hogy ha a bejelentő magatartása az említett egyedi felhívásoknak esetleg nem felel meg, az kizárólag magának a bejelentőnek lehessen betudható, másrészt a bejelentők számára azt, hogy egyértelmű módon megismerjék jogaikat és kötelezettségeiket, és ennek megfelelően hozhassanak intézkedéseket, ami a jogbiztonság elvéből fakadó követelmény (lásd ebben az értelemben a Bíróság 169/80. sz., Gondrand és Garancini ügyben 1981. július 9-én hozott ítélet [EBHT 1981., 1931. o.] 17. pontját).

66 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a CPVO 1999. január 26-i és március 25-i levelével és 2001. június 13-i elektronikus levelével tájékoztatta a KSB-t vagy annak képviselőjét.

67 1999. január 26-i levelében a CPVO azt kérte, hogy a KSB 1999. március 1. és 15. között nyújtsa be előtte, valamint a Bundessortenamt előtt a szakmai szempontok szerinti vizsgálathoz szükséges anyagot, nevezetesen tíz, vegetatív nyugalmi állapotban lévő, oltásra alkalmas tőhajtást. E levélben a CPVO pontosította, hogy „[a] feladó felelős a növényi anyag szükséges szállításért, valamint kézbesítéséért, ami magában foglalja valamennyi növény-egészségügyi és vámügyi feltétel betartását", valamint hogy „[a] növényi anyag nem vethető alá vegyi kezelésnek".

68 1999. március 25-i levelében a CPVO visszaigazolta a kért anyag kézhezvételét, és rámutatott, hogy az említett anyagot jó állapotban és határidőn belül nyújtották be a Bundessortenamt előtt, ám „a küldeményt nem kísérte a szükséges növény-egészségügyi bizonyítvány". Ugyanezen levelében a CPVO felhívta a KSB-t, hogy „mielőbb nyújtsa be e nélkülözhetetlen dokumentumot, […] teljesítve ezáltal a [vele] 1999. január 26-án közölt utasításokat".

69 Meg kell állapítani, hogy az 1999. január 26-i levél arra vonatkozó útmutatást tartalmaz, hogy mikor, hol és milyen mennyiségű anyagot kell benyújtani. Továbbá azon útmutatások, melyek értelmében a benyújtandó anyagot egyrészt nem lehet alávetni vegyi kezelésnek, másrészt azt növény-egészségügyi bizonyítványnak kell kísérnie, amint az az 1999. március 25-i levélből következik, az említett anyag minőségével kapcsolatosak. E két levél tehát a 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdése értelmében vett egyedi felhívásokat tartalmaz.

70 A CPVO 2001. június 13-i elektronikus levelében, miután tájékoztatta a KSB-t azon döntéséről, hogy megsemmisíti az ezen utóbbi által benyújtott anyagot annak fertőzése miatt, rámutatott, hogy „mivel a [CPVO] által a növények benyújtására és azok megkövetelt egészségi állapotára vonatkozóan megküldött utasítások nem voltak kellően egyértelműek, a [CPVO] úgy határozott, hogy helyt ad [az ő], új, vírusmentes anyag 2002 márciusáig történő benyújtására vonatkozó kérelmének a wurzeni Bundessortenamtnak megküldött három fajta tekintetében", és felhívta „hogy gondoskodjék arról, hogy ez alkalommal a küldeményt az annak megfelelő egyészségi állapotát tanúsító és hivatalos szerv által kiállított növény-egészségügyi bizonyítvány kísérje".

71 A keresetlevélben bemutatott és e tekintetben nem vitatott tényekből az következik, hogy ezen elektronikus levél a KSB Bundessortenamtnak nyújtott azon tájékoztatását követte, mely szerint az 1999 márciusában szakmai szempontok szerinti vizsgálat céljából benyújtott anyag látens vírushordozó, miáltal a KSB nem fog tudni benyújtani a Bundessortenamt előtt olyan növény-egészségügyi bizonyítványt, amely tanúsítja, hogy az említett anyag vírusmentes.

72 Először is meg kell állapítani, hogy ezen elektronikus levél arra vonatkozó útmutatást tartalmaz, hogy hol és mikor kell az anyagot benyújtani. Továbbá, mivel növény-egészségügyi bizonyítvány benyújtására hív fel, arra vonatkozóan is útmutatást tartalmaz, hogy milyen minőségű anyagot kell benyújtani. Ez az elektronikus levél tehát a 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdése értelmében vett egyedi felhívást tartalmaz.

73 Másodsorban meg kell állapítani, hogy a CPVO ugyanezen elektronikus levélben utal a „növények benyújtására és előírt egészségi állapotukra vonatkozóan a CPVO által megküldött utasításokra", ezzel az 1999. január 26-i és március 25-i levélben foglalt egyedi felhívásokra hivatkozik.

74 Harmadsorban a 2001. június 13-i elektronikus levélből az következik, hogy a CPVO azzal az indokkal engedélyezte a KSB számára új anyag benyújtását, hogy az 1999. január 26-i és március 25-i levelében foglalt utasításokból nem derült ki kellően egyértelmű módon, a KSB számára minden kétséget kizáróan az a tény, hogy a benyújtandó anyagnak vírusmentesnek kell lennie. A CPVO úgy vélte ugyanis, hogy ezen utasításoknak kifejezetten említést kellett volna tenniük arról, hogy a benyújtandó anyagnak vírusmentesnek kell lennie, tekintettel arra, hogy utasításainak értelmezése nem a közösségi növényfajta-oltalmi bejelentés előterjesztőjének a feladata.

75 Úgy tűnik tehát, hogy a 2001. június 13-i elektronikus levél célja az 1999. január 26-i és március 25-i levélben foglalt egyedi felhívások pontatlanságainak orvoslása volt azon tényre vonatkozólag, hogy a szakmai szempontok szerinti vizsgálat céljából benyújtandó anyagnak vírusmentesnek kell lennie.

76 Márpedig az 1999. március 25-i levélből az következik, hogy a CPVO nem írt elő határidőt a KSB számára a kért növény-egészségügyi bizonyítvány benyújtására.

77 Tehát meg kell állapítani, hogy a CPVO 2001. június 13-i elektronikus levelében érvényesen orvosolhatta az 1999. január 26-i és március 25-i levélben foglalt egyedi felhívások pontatlanságait azon tényre vonatkozólag, hogy a szakmai szempontok szerinti vizsgálat céljából benyújtandó anyagnak vírusmentesnek kell lennie.

78 Következésképpen a fellebbezési tanács feladata volt annak értékelése, hogy a KSB teljesítette-e a CPVO 2001. június 13-i elektronikus levelében foglalt egyedi felhívásban foglaltakat, amelynek célja a CPVO 1999. január 26-i és március 25-i leveléből eredő egyedi felhívások pontatlanságainak orvoslása volt.

79 A fentiekből az következik, hogy a fellebbezési tanács annak megállapításával, hogy mivel a KSB nem nyújtotta be a CPVO által 1999. január 26-i és március 25-i levelében kért növény-egészségügyi bizonyítványt, nem teljesítette az e levelekben foglalt egyedi felhívásokat, tévesen alkalmazta a jogot. Ennélfogva – annak megállapításával, hogy a CPVO megsértette a 2100/94 rendelet 61. cikke (1) bekezdésének b) pontját, amikor engedélyezte a KSB számára új anyag benyújtását, noha, e rendelkezés értelmében, azonnal el kellett volna utasítania a KSB által benyújtott kérelmet, mivel az nem teljesítette az egyedi felhívásban foglaltakat – a fellebbezési tanács nem vette tekintetbe a CPVO-nak a 2100/94 rendelet 55. cikke (4) bekezdése által biztosított mérlegelési jogkörét.

80 Ezt a megállapítást nem kérdőjelezik meg a beavatkozóknak a KSB és a felperes tekintetében megfogalmazott rosszhiszemű kijelentései, amelyeket mint hatástalanokat el kell utasítani, mivel a KSB és a felperes magatartása nem függ össze azzal a kérdéssel, hogy a 2100/94 rendelet 55. cikkének (4) bekezdése által a CPVO-nak biztosított mérlegelési jogkör lehetővé tette-e számára vagy sem az 1999. január 26-i és március 25-i levélben foglalt egyedi felhívások pontatlanságainak orvoslását azon tényre vonatkozólag, hogy a szakmai szempontok szerinti vizsgálat céljából benyújtandó anyagnak vírusmentesnek kell lennie.

81 Következésképpen a keresetnek helyt kell adni, ennélfogva a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni anélkül, hogy a második jogalap megalapozottságának vizsgálata szükséges lenne.

A CPVO 2007. február 26-i EU 18759., OBJ 06-021. és OBJ 06-022. sz. határozatának hatályon kívül helyezésére, az 1999/0033. sz. kérelem elutasítására, valamint a kiegészítő tanulmányok és szakértői eszközök alkalmazására vonatkozó másodlagos kérelemről

82 A beavatkozók arra vonatkozó kérelmével kapcsolatban, hogy a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésének esetén a Törvényszék helyezze hatályon kívül a CPVO 2007. február 26-i EU 18759., OBJ 06-021. és OBJ 06-022. sz. határozatát, utasítsa el az 1999/0033. sz. kérelmet, és adott esetben rendelje el kiegészítő tanulmányok és szakértői eszközök alkalmazását, meg kell állapítani, hogy a beavatkozók lényegében azt kérik, hogy a Törvényszék hozza meg azt a határozatot, amelyet véleményük szerint a CPVO-nak meg kellett volna hoznia, nevezetesen azt, amely hatályon kívül helyezi a beavatkozók által a CPVO-nál benyújtott kifogásokat elutasító határozatokat és elutasítja a Gala Schnitzer fajta bejelentését. Meg kell állapítani tehát, hogy második kereseti kérelmük ezen részével a beavatkozók a megtámadott határozat megváltoztatását kérik.

83 Meg kell állapítani, hogy e kérelem alátámasztásául a beavatkozók a fellebbezési tanács előtt a 2100/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének, 56. cikke (2) bekezdésének és 57. cikke (3) bekezdésének, valamint a Közösségi Növényfajta-hivatal előtti eljárások tekintetében a 2100/94/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 1995. május 31-i 1239/95/EK bizottsági rendelet (HL 121., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 17. kötet, 327. o.) a CPVO 2003. március 27-i, a növényfajták megkülönböztethetőségének, egyneműségének és állandóságának vizsgálatáról (alma) szóló TP/14/1. sz. vizsgálati irányelv III 3., III 5. és III 6. pontjával összefüggésben értelmezett 22. és 23. cikkének bizottság általi megsértésére hivatkoznak, mivel a Gala Schnitzer fajta nem különböztethető meg a Baigent

fajtától, és a CPVO megsértett bizonyos számú eljárási szabályt a szakmai szempontok szerinti vizsgálat folyamán és azt követően.

84 E tekintetben a megtámadott határozatból az következik, hogy a fellebbezési tanács az említett jogalapokat nem vizsgálta.

85 Márpedig – mivel a beavatkozók a jelen keresettel szemben olyan érvelést terjesztettek elő, amelyet a fellebbezési tanács nem vizsgált – nem lehet helyt adni a felperes megtámadott határozat megváltoztatására irányuló kérelmének, mivel az lényegében a CPVO saját adminisztratív és vizsgálati hatásköreinek gyakorlásával jár, és ezért ellentétes a CPVO és a Törvényszék közötti hatáskörmegosztás elvén alapuló intézményi egyensúllyal (analógia útján lásd a fent hivatkozott ELIO FIORUCCI ügyben hozott ítélet 67. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

86 Következésképpen a beavatkozóknak a megtámadott határozat megváltoztatására irányuló kérelmét el kell utasítani.

A költségekről

87 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

88 Mivel a CPVO pervesztes lett, amennyiben a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni, a felperes kérelmének megfelelően őt kell kötelezni a saját, valamint a felperes részéről felmerült költségek viselésére, a CPVO kereseti kérelmeinek a tárgyaláson történt megváltoztatása ellenére.

89 Mivel a beavatkozók pervesztesek lettek, őket saját költségeik viselésére kell kötelezni.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék hatályon kívül helyezi a Közösségi Növényfajta-hivatal (CPVO) fellebbezési tanácsának 2007. november 21-i határozatát (A 003/2007. és A 004/2007. sz. ügy).

2) A Törvényszék a CPVO-t kötelezi saját költségei, valamint a Schniga GmbH részéről felmerült költségek viselésére.

3) **Az Elaris SNC és a Brookfield New Zealand Ltd maguk viselik saját költségeiket.**

Meij Vadapalas Truchot

Kihirdetve Luxembourgban, a 2010. szeptember 13-i nyilvános ülésen.

Aláírások